

Stories
Stories

of
the
Empire

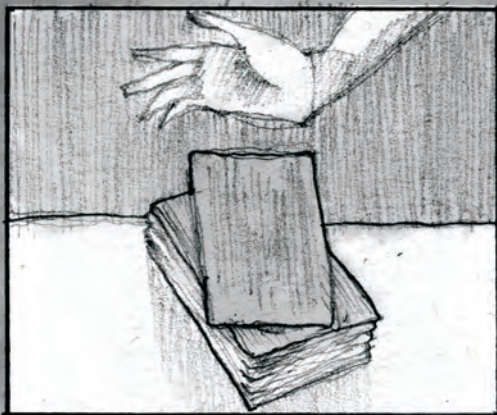
Empire

Masky
Masky
a
Perutě
Perutě

Kryštof Ferenc
Jonáš Ferenc

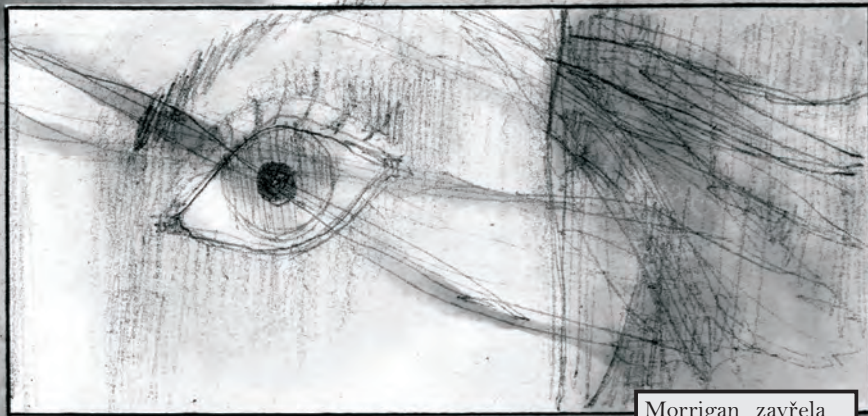
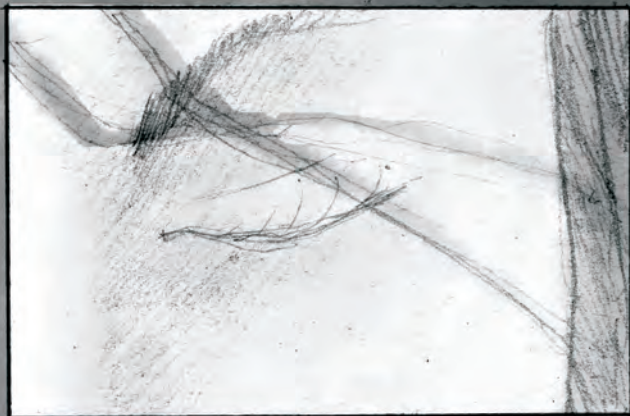
2007

Morrigan Whelanová
rozložila karty tarotu
na stůl.

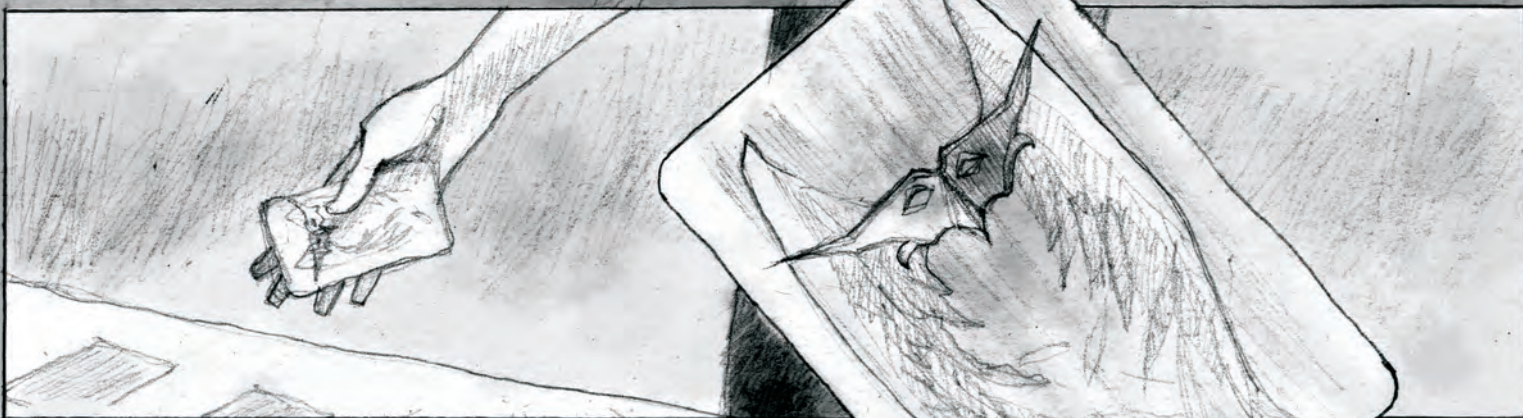
V balíčku bývá 32 karet. Většinou.
Některé se objevují a mizí, jiné vypadají
při každém vyložení jinak a nikdo nemůže
říct, jakou kartu právě vytáhne. Pokud
jednu hledáte, nikdy ji nenajdete.

Jsou to staré a ohmatané
karty, ale skrývají v sobě
sílu a moc.

Morrigan zavřela
oči a jednu *vybrala*.

Tahle karta nikdy dřív
v balíčku nebyla...

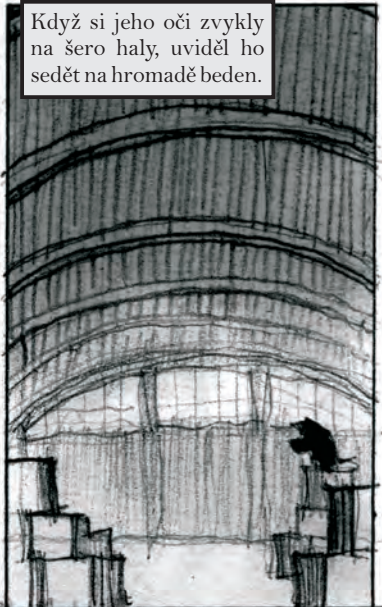
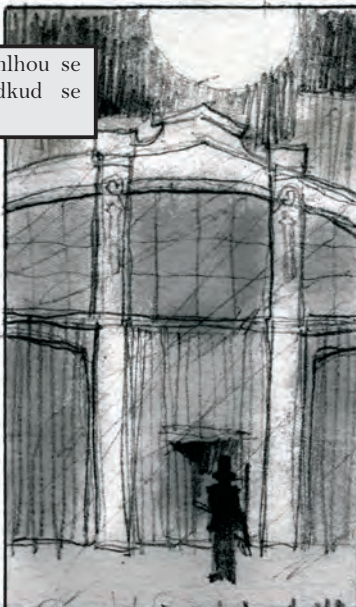
Co jen může znamenat?
... Maska a perutě...

Londýnské doky,
Léta Páně 1867.

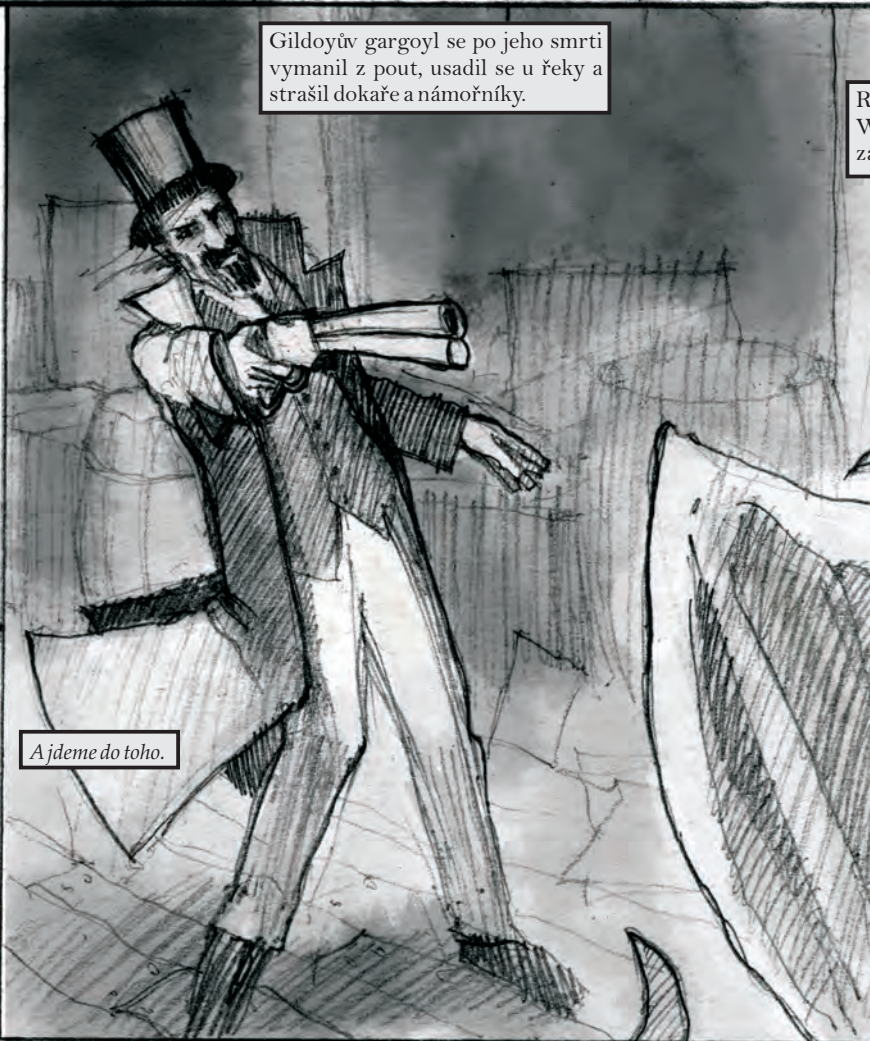
William nabil pušku a mlhou se
vydal ke skladištím, odkud se
ozvalo táhlé volání.

Když si jeho oči zvykly
na šero haly, uviděl ho
sedět na hromadě beden.

Promiň, kamaráde, není v
tom nic osobního.

Gildoyův gargoyle se po jeho smrti
vymanil z pout, usadil se u řeky a
strašil dokaře a námořníky.

Rada rozhodla, že to musí skončit a
William byl samozřejmě ten, kdo
za ně měl udělat špinavou práci.

A jdeme do toho.

ČHŇAP

Zatracené peklo, ten je rychlý!

William sáhl po dýce, ale gargoyle ho pustil, zakroužil nad doky a s veselým výkřikem zmizel v mlze.

Už zase ležel na zemi, poražen a zbitý. Bolelo ho celé tělo a doufal, že si nic nezlomil.

Zvednul hlavu, aby zjistil, kam to vůbec přistál.

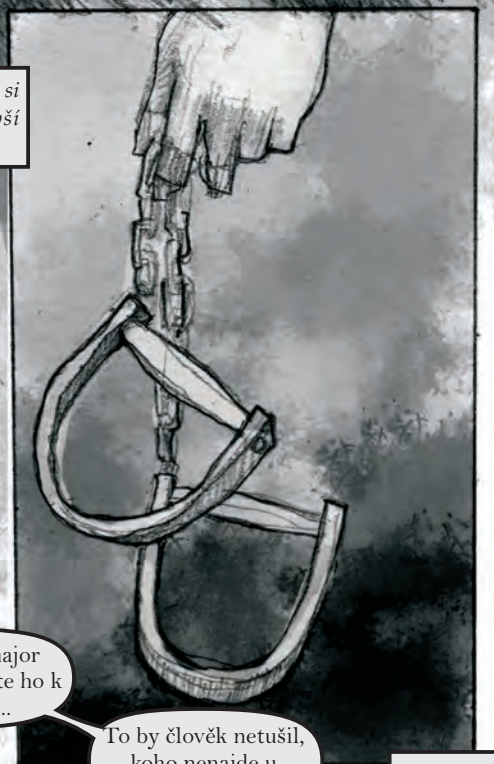
Do háje! Policajti!

Pane! Tady je další z těch pašeráků!

Ale ne, Walleye ne. To si nemohl vybrat lepší místo pro záťah?

Ale, ale... major William? Strčte ho k ostatním...

To by člověk netušil, koho nenajde u hromady opia...

A do pytle.

Mizerná,
špinavá díra.

Ted' už jen musím čekat, jestli
se Jejímu Veličenstvu bude
chtít vytáhnout mě z jejího
vlastního vězení...

Návštěva,
majore.

Ale...

Lord Ironside. Vás
bych zde nečekal, Vaše
milosti.

Přesná diagnóza,
Vaše lordstvo.

O jaký úkol jde,
Vaše lordstvo?

Do vězení nedocházím
tak často. Ale k věci - až
po uši vězíte v pořádném
problému.

A Rada vám nabízí
možnost se z něj dostat. Pokud
přijmete úkol, který Vám dáme,
budou obvinění stažena, vy budete propuštěn
a ještě si vysloužíte vděčnost Rady
Jejího Veličenstva... Co vy na to?

Tohle už jste
někdy viděl?

A do pytle!

Z Lonýna jsme vyrazili 25.června a cesta probíhala dobře. Lady Fairbanksová mi jako ochránce dala majora Williama, mezi mágy známého jako tvrdého bojovníka s nervy z ocele a nejlepšího strážce v celém Londýně, ne-li celé Anglii. Víím, že Lady jednala z vůle Rady, ale jsem za to ráda.

Nikdo nechce vstoupit do jámy tvové bez ochrany.

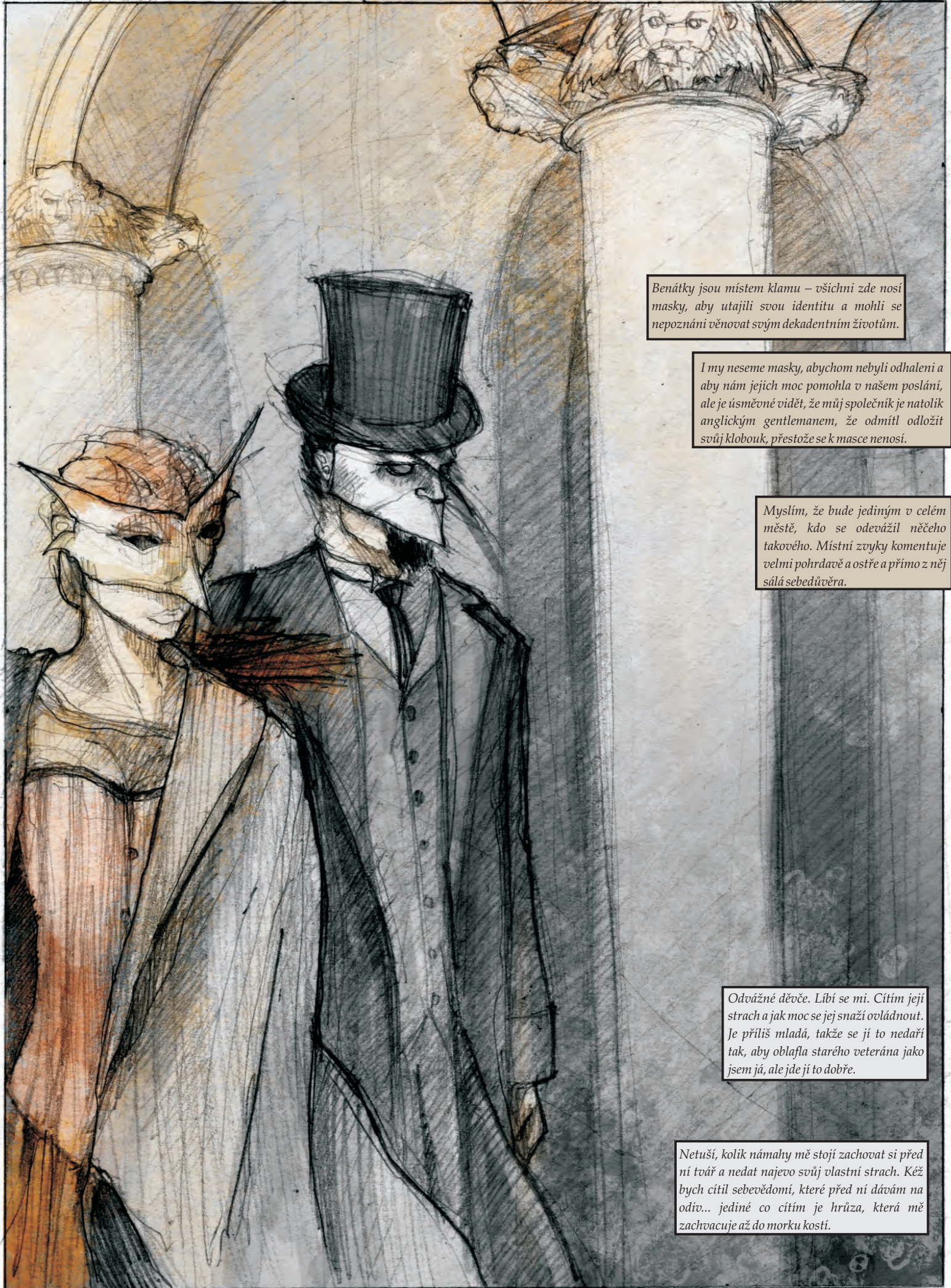
Nevím, proč Lady vybrala mě – ještě nezkušenou adeptku s, příznivě si to, více štěstím než talentem. Nejsem tak dobrá jako jiní adeпти a kromě svého balíčku karet, který mi zanechal otec, se nemůžu se staršími měřit.

Venku zlátnou pole Francie a obloha je modrá, ale mám obavy jako nikdy v životě.

Míříme do města zkaženosti a dekadence, legendárních Benátek, abychom předali poselství, které bude znamenat válku mezi Jejíím Veličenstvem a jedním z mocných světa a pekel – jedním z těch, kterým doma říkáme *baen sidhe*... *banshee*, který svými slovy věští smrt...

Zákon a Tradice mě mají jako posla ochránit, ale kdo ví, zda se ten, který se vzeprél Pánu a Otcí nezepře i Zákonům...

Benátky jsou podivné místo plné úpadku, rozkoši a perverse, tak nepodobné světu anglických gentlemanů i rodnému Irsku zelených plání...

Benátky jsou místem klamu – všichni zde nosí masky, aby utajili svou identitu a mohli se nepoznání věnovat svým dekadentním životům.

I my neseme masky, abychom nebyli odhaleni a aby nám jejich moc pomohla v našem poslání, ale je úsměvné vidět, že můj společník je natolik anglickým gentlemanem, že odmítl odložit svůj klobouk, přestože se k masce nenosí.

Myslím, že bude jediným v celém městě, kdo se odevázil něčeho takového. Místní zvyky komentuje velmi pohrdavě a ostře a přímo z něj sálá sebedůvěra.

Odvážné děvče. Líbí se mi. Cítím její strach a jak moc se její snaží ovládnout. Je příliš mladá, takže se jí to nedaří tak, aby oblafla starého veterána jako jsem já, ale jde jí to dobře.

Netuší, kolik námahy mě stojí zachovat si před ní tvář a nedat najevo svůj vlastní strach. Kéž bych cítil sebevědomí, které před ní dávám na odív... jedině co cítím je hrůza, která mě zachvacuje až do morku kostí.

Jsme v cizím městě, které ovládá náš nepřítel a jeho stoupenci. Kdyby se mu zachtělo, může nás zabít a já s tím budu moci sotvaco udělat.

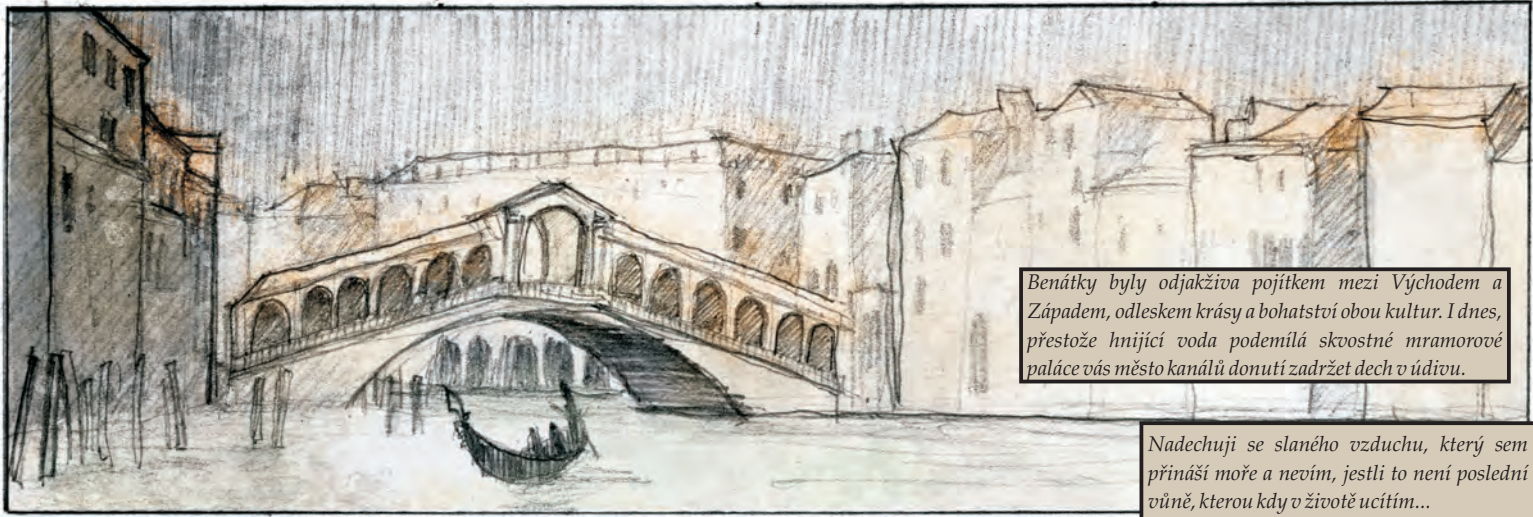

Razíme si cestu davem dekadentních Benátčanů. Oddávají se svým zvráceným slavnostem a politickým hrám, při kterých teče krev jen pro jejich potěšení.

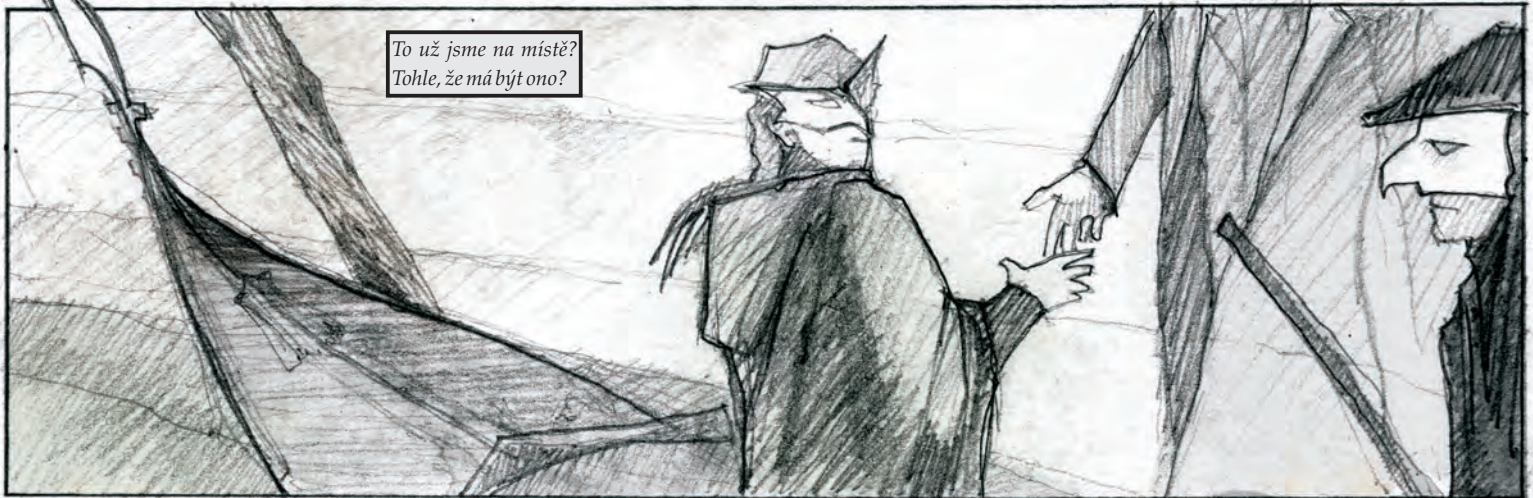
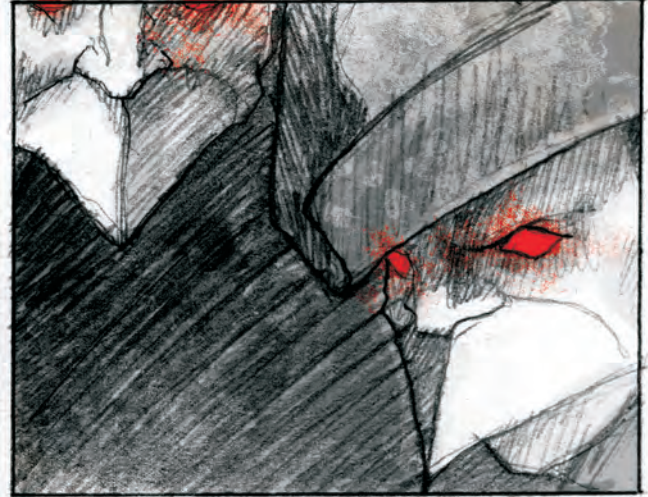
Míříme na místo, odkud nás mají odvést do Palazzo Mesaty, abychom předali poselství od Rady... doufejme, že tam gondola bude, protože jinak bychom si museli hledat cestu v tomto zapáchajícím labyrintu sami...

Čekají na nás. Gondola se znakem našeho nepřítele je na svém místě. Výborně – je čas vydat se na cestu.

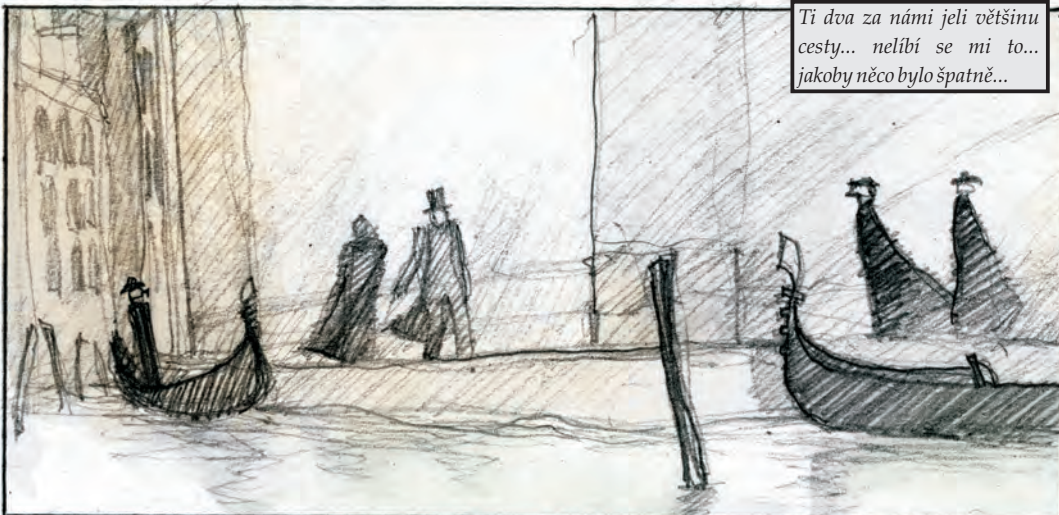

Benátky byly odjakživa pojátkem mezi Východem a Západem, odleskem krásy a bohatství obou kultur. I dnes, přestože hnijící voda podemílá skvostné mramorové paláce vás město kanálů donutí zadržet dech v údivu.

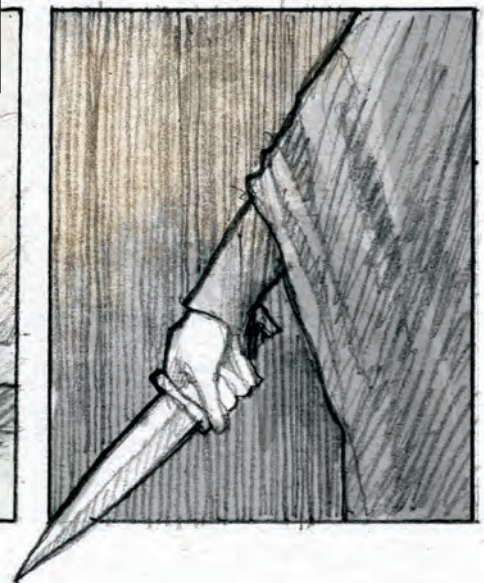
Nadechnu se slaného vzduchu, který sem přináší moře a nevím, jestli to není poslední vůně, kterou kdy v životě ucítím...

To už jsme na místě?
Tohle, že má být ono?

Ti dva za námi jeli většinu cesty... nelíbí se mi to... jakoby něco bylo špatně...

Zrada! Pozor, slečno Whelanová!

Takže to nepůjde tak hladce, jak se zdálo.

No, stále mám ještě eso v rukávu.

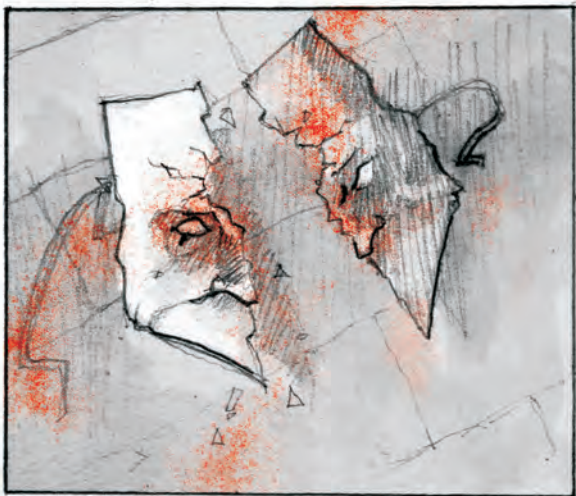
William postoupil před adeptku, aby ji mohl chránit vlastním tělem.

Z hrdla padlého nepřítele se vydral děsivý sten...

... a pak už byla cesta před nimi volná.

Ten gondoliér!

Zatraceně! Mág! Ten chlap je mág! Démon...

Aaaagh! Nemůžu se pohnout... necítím tělo! Bolest...

Démon se zavrčením odhodil ochromeného žoldnéře proti zdi jako kus hadru a napřáhl spár proti Morrigan.

Lidská podoba, kterou se maskoval, z něj postupně padala a v očnicích masky zářil netlumený žár démonových očí.

Tyčil se nad děvčetem jako dravec, ale ona pozvedla ruku, ve které držela svou kartu... a uvolnila její moc.

Démon nestačil ani vykřiknout. Byl pohlcen a stráven surovou mocí artefaktu a zbyl po něm jen plášť, klobouk a maska.

Morrigan nevěděla, jak staré její karty vlastně jsou... a nevěděl to ani její otec a otec jeho otce... ale byly velmi mocné. Nevěděla, že natolik, aby přemohly démona, ale musela to zkusit.

Nemohla tam jen tak stát a nechat ho zabít Williama.

Prokletý Ironside. Na demony jsem už moc starý...

William uslyšel kroky a zareagoval s rychlostí blesku.

Tasil svůj skvělý skotský meč.

Vidím, že máš ještě pořád meč plukovníka McLamarra, příteli. Teď ho ale dej prosím dolů.

Čepele v okolí hrdla mě vždycky znervózňovaly...

To nemůže být...

Tertius...

Psst.

Pro tuto chvíli jsem Terzo Anziano.

Pane na nebi, jsi to ty! Co tady děláš?

Jako obvykle ti zachranuji zadek, Williame.

Tady nemůžeme zůstat. Pojďme ke mně domů.

Těch dávno zapadlých vzpomínek, kolik tenhle faun vyvolal... nejlepší přítel a spolubojovník ve více bitvách, než si dokážeme společně vzpomenout, je najednou v Benátkách...

Jak dlouho se vy dva znáte?

Děle, než by bylo zdrávo, slečno. Válčili jsme spolu na Krymu.

William byl na Krymu?

Ale, ale – on se nezmínil? Major William, hrdina od Inkermanu a Sevastopole? Ani se nepochlubil, že má Viktoriin kříž?

Bojoval jsem vedle něj, když jsme u Inkermanu bránili Bariéru bodák proti bodáku i potom, když jsme se 68 pěším zahnali pětinasobnou přesilou Rusů.

V oddíle plukovníka McLamarra jsme byli jedni z prvních, kdo zlezli sevastopolské hradby a když padl, skosen šrapnelem, William vzal jeho meč a pod jeho velením jsme zničili těžká děla...

Dobře, dost už o tom, příteli. Radši mi řekni, co u všech rohatých, děláš v Benátkách?

“Po válce jsem začal pracovat pro zpravodajskou službu Jeho Veličenstva.”

“V Benátkách jsou loděnice a je to obrovský přístav, takže je jasné, že jej musíme mít pod kontrolou.”

S těmi rohatými pozor, mohl bych si to vzít osobně.

“Naštěstí jsem si našel krásný palác s výhledem na přístav, takže se získáváním zpráv nemám problém.”

“Jsem tu jako obchodník Terzo Anziano.”

Italové si ve své namyšlenosti myslí, že jako faun jsem automaticky jeden z nich, ale zapomínají, že Římané byli i v Anglii a kam šly legie, šli faunové s nimi.

Ještě víno?

V rámci krytí jsem se stal členem dvora Azaradela, kterému máte předat poselství, jak jsem byl zpraven svými nadřízenými...

Co nám o něm můžete říct?.

Azaradel je padlý anděl, jeden z prokletých, kteří se vzepřeli Bohu a byli sraženi z Nebes na Zem...

U nás doma se věří, že svými slovy věští smrt.

To je bohužel pravda, slečno Whelanová. Potkali jsme s Tertiem jen jednoho, ale prokletý Baraquel plně odpovídal vašemu popisu...

“Nemluv o takových věcech ani za denního světla, Williame. Teď není čas na malomyslnost.”

“Azaradel se pokusil zabránit vám doručit poselství. Bez toho proti němu nemůže Rada zasáhnout a on tak získá náskok.”

“Musíme to zvrátit co nejdřív – dnes večer pořádá v paláci velkou slavnost. Bude tam hodně lidí, takže uniknete pozornosti, dostanete se k němu a přednesete poselství.”

"V Benátkách je pozvánkou na slavnost sama maska nositele a neviditelné kouzlo, které vyzářuje."

"Vy jste pozváni nebyli, musíme proto nechat očarovat vaše masky, aby vás pustili dovnitř."

"A to znamená jít za Mužem bez Tváře..."

"Je to nejlepší výrobce masek v Benátkách. Jaká ironie, že všem ostatním propůjčuje tvář svými výtvoři, ale sám ji nemá a mít nikdy nebude..."

Vítejte, cizinci. Signore Anziano mě informoval, že přijdete. Něco mu ještě dlužím, proto přistupte blíž.

Musíte si uvědomit, že masky samy Jsou dost ošidná věc a každá vládne svou vlastní mocí. Někdy velkou, jindy malou, ale ani tu nejobyčejnější masku není radno nikdy podcenovat..

Některé mohou zvýraznit váš charakter, jiné jej ukryjí před vnějším světem. Některé vám mohou přidat vlastnosti, které jste vždy toužili mít nebo naopak mít nikdy nechtěli. Masky vám mohou život usnadnit nebo ztížit... ale každopádně se s nimi musí počítat.

“Pro masky strážců na slavnosti budou masky, které nemají správné pozvání jasně zřít a nepustí vás tam.”

“Teď to jen musíme udělat tak, aby vaše masky rezonovaly stejně jako pozvané.”

“Podejte mi je.”

“Ohó. Tak to je ale stará bauta – italská výroba, jestli se nepletu... krásná práce. Vidíte všechny ty detaily? To už se jen tak nevidí...”

“A tahle jistě pochází z chladné Anglie, protože místní práce to není – je modernější, ale i tak je dobře zpracovaná.”

“Dobře. Jsem hotov. Večer běžte hlavním vchodem – nikdo vás nezastaví.”

“A faunovi vyřídíte, že jsme vyrovnáni.”

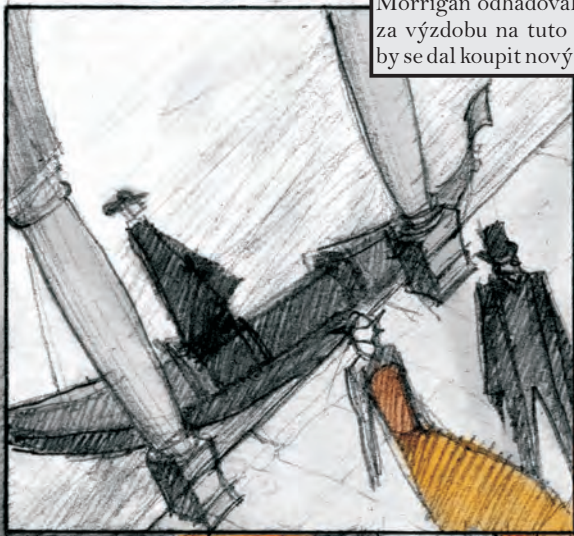

Sídlo padlého anděla Azaradela a jeho dvora – Palazzo Mesata. Starý palác na Canale Grande, jehož průčelí se po staletí odráží v hladině kanálu.

Atmosféra toho místa byla hmatatelná již z dálky. Tlumená záře lamp u vstupu do paláce se mísila s jasnými karnevalovými světly nad kanálem.

Mramor a zlato. Stříbro a slonovina. Tísňivá atmosféra slávy, nádhery a moci těch, kteří jsou zkažení až do morku kostí...

Morrigan odhadovala, že jen za výzdobu na tuto slavnost by se dal koupit nový palác.

Oba byli slavnostně ustrojeni, aby nevzbudili podezření, ale i teď se William odmítl vzdát svého klobouku.

Vítejte cizinci zde neznámi!
Jménem našeho pána Azaradela
vás vítám v Paláci měsíce! Bud'te
zde vítáni a bavte se způsobem
vám libým!

Jaká jména mám
ohlásit?

Morrigan Whelanová,
Vyslankyně Rady pro záležitosti magie
Jejího Veličenstva královny Viktorie a
Velké Británie s doprovodem.

Viděla dobře strnulé
tváře strážců, kteří si
chvíli nevěděli rady.

Neměli ale jiné rozkazy,
proto je nezastavili, když
prošli do sálu.

Když je dveřník ohlásil, všechno v sále ztichlo a všechny tváře se obrátily k nim.

Členové dvora, obchodníci, pašeráci, kurtizány, pochlebovači a patolízalové – ti všichni si je prohlíželi, jakoby sledovali nějaký druh exotických zvířat.

Dav se před nimi rozestupoval, když kráčeli sálem. Hudba přestala hrát a jejich kroky se hlučně rozléhaly.

Nikdo se je nepokusil zastavit, ale i na dálku mohli cítit nenávistný pohled Azaraela, Padlého anděla.

Azrael byl jedním z Pánových andělů před Luciferovou vzpourou. Měl velkou moudrost a učil lidi pohybům Měsíce.

Za trest byl sražen z Nebes do pekla, kde měl zůstat do Posledního soudu. Přestože dodnes nesl jizvy andělských mečů, podařilo se mu najít způsob, jak se uchýlit na Zemi.

Byl svědce a čarodějník a jeho moc byla velká. Přímo z něj sálala.

“Jsem vyslankyně Rady Jeho Veličenstva, královny anglické, a žádám o slyšení.”

Můj pán si s tebou nepřeje mluvit. Nejsi tu vítána.

Jsem vyslankyně a právem Tradice mám právo na slyšení. Chete jej snad zpochybnit?

Tedy stručně.

Bylo vidět, že šaškovi se to vůbec nelíbilo, ale nemohl s tím nic dělat.

Jsem pověřený posel a mluvím zde jménem Rady Jejho Veličenstva.

Dlouho jsme tolerovali vaše nepřátelské akce vůči zájmům Jejho Veličenstva a Radě samotné. Útoky na obchodní zastoupení v Holadnsku, podpora irských separatistů a dovozu opia do Spojeného království – zahrával jste si s ohněm a teď přišel čas platit.

Tímto okamžikem považujte naše vzájemné dohody za neplatné a připravte se čelit odplatě Rady.

Všechno? Své nudné poselství jsi přednesla. Teď jdi a nevracej se.

Ještě tohle.

Mince osudu znamenala vyhlášení války. Od jejího předání byly všechny útočné akce legitimní.

Teď jsme nepřátelé – co tě vede k doměnce, že odsud odejdeš živá, malá adeptko?

Jsem posel – chrání mě Zákon a Tradice.

Tebe chrání, přesto i já chci poslat zpět do Anglie poselství...

Luigi?

Ano, Vaše Vznešenosti?

Dones mi hlavu toho druhého Angličana.

No, už je to tady.

Čekal jsem, že to neprojde jen tak lehce...

BANGG

Jenom se směj, ty maskaro. I na tebe dojde.

Dost. Už mě to vážně štve.

Na tohle nemám čas. Sbohem talijáne.

BOOOOM!!!

Sálem zaduněla mohutná exploze a část zdi se s třeskotem rozletěla na kusy.

Vzduchem zavířil dým, prach suti a mramorovou podlahu pokryly fragmenty cihel.

Už to začalo...

Italové dorazili jako obvykle se zpožděním, ale začali se oší parádou. Polní dělo jsem tu tedy nečekal.

Tertius to zařídil dobře...

Vpřed, vojáci!
Do útoku!

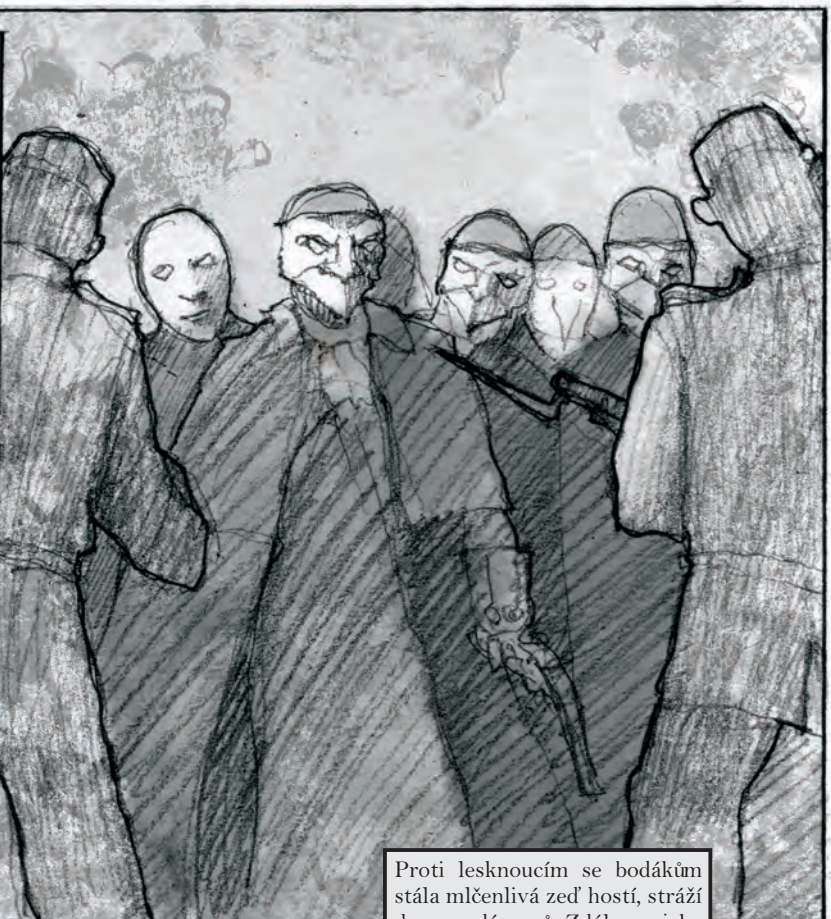
Všichni se
vzdejte! Jste
zatčeni!

Vstávejte,
slečno. Musíme
jednat rychle.

Máme jen
chvilku, než si
nás všimnou.

Proti lesknoucím se bodákům stála mlčenlivá zeď hostů, stráží dvora a démonů. Zdálo se, jako by se na chvíli vše zastavilo...

...ale ten okamžik byl jen nadechnutím před skokem do vody...

Na ně, mí věrní!
Smyjte jejich urážlivou přítomnost krví!

Ještě dnes
Budeme hodovat na jejich duších!

Morrigan následovala Williama, který neomylně běžel chodbami paláce, zatímco dole se rozpoutalo peklo.

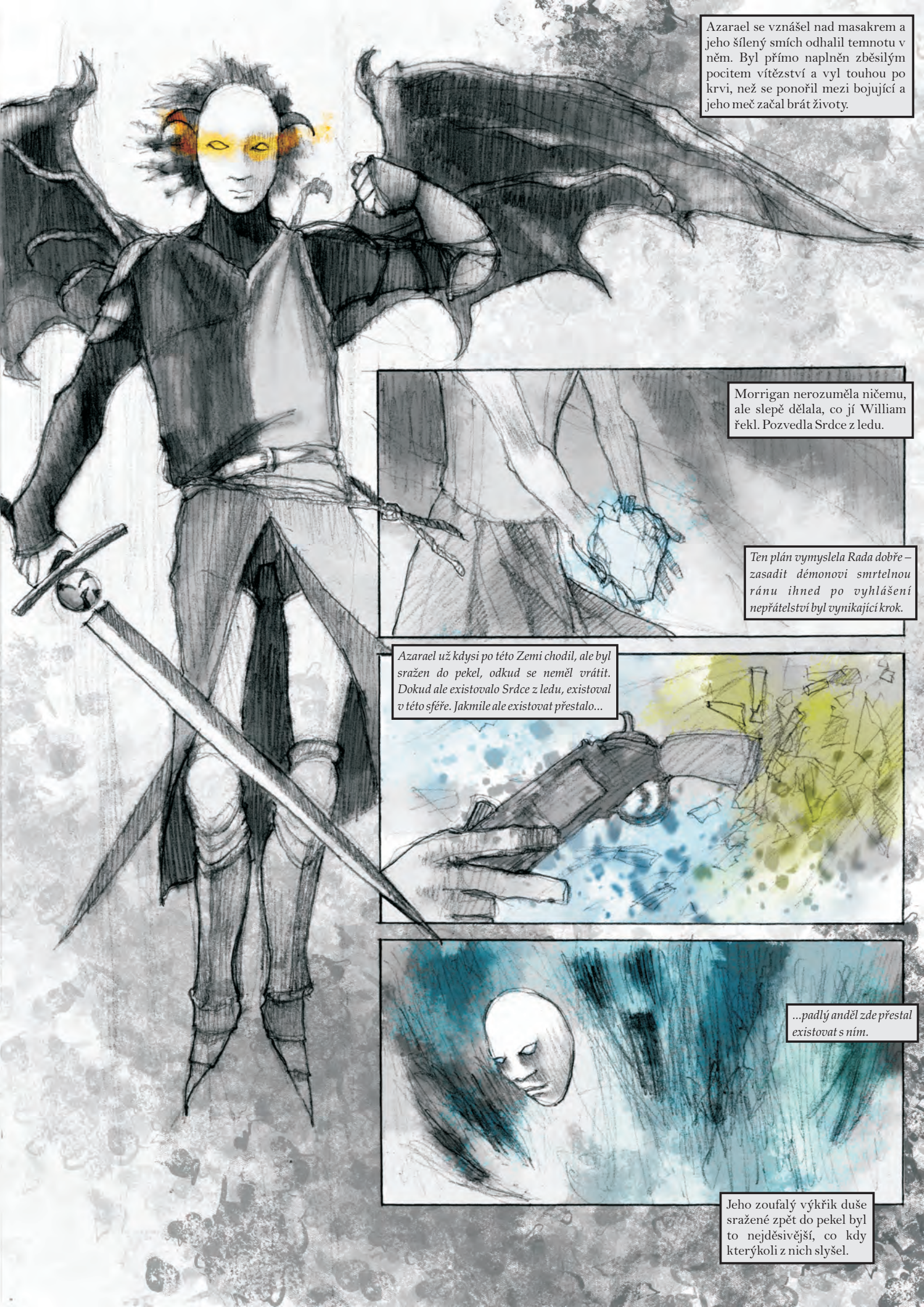
Pak se ozval smrtelný výkřik.

První z mnoha, které měly následovat.

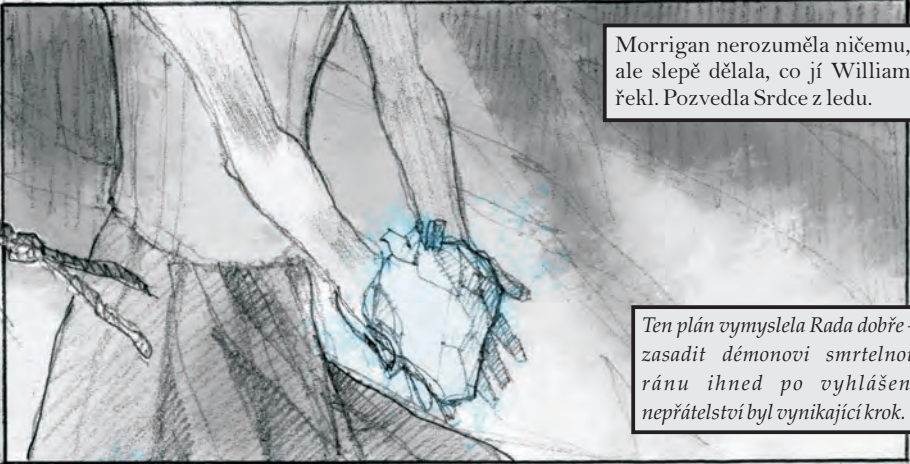
William hbitě sejmul obraz s portétem nějakého státníka a výstřelem z pistole otevřel sejf za ním.

Srdce z ledu!
Konečně!

Sál se změnil v bojiště. Italští vojáci neměli proti démonům vedeným padlým andělem žádnou šanci, ale kupodivu drželi pozice a stále ještě bojovali i přes strašné ztráty.

Azrael se vznášel nad masakrem a jeho šílený smích odhalil temnotu v něm. Byl přímo naplněn zběsilým pocitem vítězství a vyl touhou po krvi, než se ponořil mezi bojující a jeho meč začal brát životy.

Morrigan nerozuměla ničemu, ale slepě dělala, co jí William řekl. Pozvedla Srdce z ledu.

Ten plán vymyslela Rada dobře – zasadit démonovi smrtelnou ránu ihned po vyhlášení nepřátelství byl vynikající krok.

Azrael už kdysi po této Zemi chodil, ale byl sražen do pekel, odkud se neměl vrátit. Dokud ale existovalo Srdce z ledu, existoval v této sféře. Jakmile ale existovat přestalo...

...padlý anděl zde přestal existovat s ním.

Jeho zoufalý výkřik duše sražené zpět do pekel byl to nejděsivější, co kdy kterýkoli z nich slyšel.

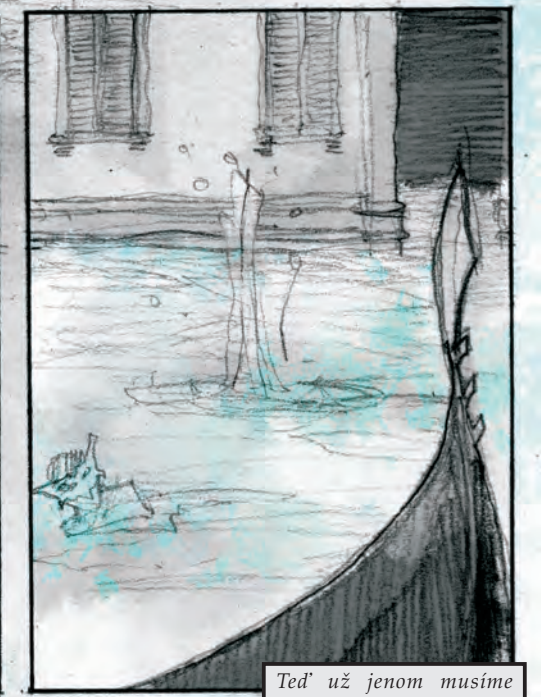

Morrigan nebyla do celého plánu zasvěcena, protože kdyby je zajali, mučili by ji, a to co člověk neví, nemůže prozradit. O mě si mysleli, že jsem obyčejný tělesný strážce, takže by mě pravděpodobně jen zabil a nejspíš by, že Rada zná tajemství padlého anděla.

Odrazem Azaraelova pádu plameny jeho konce zachvátily většinu paláce. Dekadentní sídlo se zahalo do štiplavého dýmu zkázy.

Většina jeho démonů zmizela spolu s ním a ostatní, osvobození z pout, už dávno odešli. Ze spodních pater slyšeli italské vojáky, jak zatýkají přeživší členy dvora.

Tertius provedl vše tak jak měl a čekal, aby nás vyzvednul. Svě inkognito zničil, když přesvědčil Italy, že Azarael je příznivcem benátských povstalců a usiluje o odtržení Benátek. Při ztrátách jaké utrpěli nejspíš nebudou z té informace zéptně nadšeni.

Zpět do Anglie pojedou spolu. Agent, který jej měl nahradit, byl už přes měsíc v Benátkách a nebylo jej proto třeba.

Ted' už jenom musíme stihnout ten zatracený vlak do Paříže a tahle zatracená záležitost bude za námi...

Stories of the Empire

*B*enátky jsou podivné místo plné úpadku, rozkoší a perverse, tak nepodobné světu anglických gentlemanů.

Míříme do tohoto města zkaženosti a dekadence abychom předali poselství, které bude znamenat válku mezi Jejími Veličenstvem a jedním z mocných světa a pekel – jedním z těch, kterým doma říkáme baen sidhe... banshee, který svými slovy věští smrt...

Zákon a Tradice mě mají jako posla ochránit, ale kdo ví, zda se ten, který se vzepřel Pánu a Otci nevzepře i Zákonům...